

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مرحله‌ی آماده‌سازی فایل			
تکمیل مآخذ و ویرایش نهایی	ویرایش دوم	ذکر مآخذ	تصحیح و ویرایش اولیه

تأثیر گوش دادن و شنیدن

این‌گونه نیست که کسی از بازگو شدن حتی دانسته‌هایش بی‌نیاز باشد؛ نه، تکرار و بازگو شدن دانسته‌ها بسیار اثر دارد: «وَذَكَرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ»^۱. ذکر سودبخش است. ذکر یعنی به یادآوردن دانسته‌ها؛ نه آموختن ندانسته‌ها. ذکر برای انسان لازم است. انسان گمان نکند که من می‌دانم و از تکرار و یادآوری آنچه می‌دانم، بی‌نیازم؛ نه، همه‌ی ما نیاز به تکرار و یادآوری داریم؛ خصوصاً از طریق شنیدن؛ اینکه فرد از راه گوش و شنیدن، دانسته‌هایش را تکرار و یادآوری کند. شنیدن و بازشنیدن، اثر خاصی دارد؛ فرق می‌کند با اینکه فرد کتاب بخواند، یا بگوید: من می‌دانم و دارم اطلاعاتم را در ذهنم مرور می‌کنم؛ نه، خود شنیدن مؤثر است. همانطور که به یاد دارید، در سی‌دی "درآمدی بر مبحث اخلاق" گفتم که امیرالمؤمنین علیه السلام به یکی از صحابه‌ی خود فرمودند: «عظی» مرا موعظه کن. آن صحابه شاخ درآورد! گفت: یا امیرالمؤمنین! من شما را موعظه کنم؟! حضرت فرمودند: بله، در شنیدن، آثاریست که در دانستن نیست. درست است که هرچه می‌خواهی بگویی، از خود من یاد گرفته‌ای؛ ولی شنیدن همان چیزهایی که من به تو یاد داده‌ام و تو برایم بازگو می‌کنی، برای

^۱ سوره‌ی ذاریات، آیه‌ی ۵۵.

من علی سازنده است. وقتی امیرالمؤمنین علیه السلام بهره می‌برند، امثال ما باید حساب خودمان را بدانیم.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ